

kun det private forbrug, men også det offentlige forbrug – der får glæde af velstandsstigningen.

Det er derfor, som finansministeren så rigtigt påpegede, at der er plads til, at vi sætter skatten lidt op, og samtidig at folks egen personlige velstand stiger. Det eneste, jeg ønsker mig, er, at finansministeren er åben for, at den offentlige velfærd kan få glæde af velstandsstigningen, ved at skatten også kommer lidt op, som finansministeren påpegede i det citat.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er jo dér, forskellen i opfattelse ligger. Enhedslisten mener, det er en god idé at hæve skatten, og jeg mener, det er en god idé at sænke skatten. Uanset hvordan vi så fordeler det, er der positive elementer i det, at man sænker skatten, og der er negative elementer i det, at man hæver skatten, i forhold til den måde, hvorpå man trækker folk ud på arbejdsmarkedet. Det, vi ønsker, er, at flest muligt får lov at være på arbejdsmarkedet, i og med at de dermed er selvhjulpne, og det kan man også matche med, at vi rent faktisk lever længere og er raskere længere.

Så det er rigtigt, at man kan løse mange problemer ved at hæve skatten, det ved vi godt, men det ønsker regeringen ikke, fordi det også har negative virkninger på, hvad det egentlig er, som det offentlige råder over, i forhold til det, som det private råder over. I de modeller, som Velfærdskommissionen kommer med, løfter man jo velfærdsniveauet parallelt med det, der sker i den private sektor. Det er jo forudsætningen i deres arbejde.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for et sidste spørgsmål.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, bortset fra at Velfærdskommissionen lægger op til bl.a. at afskaffe efterlønnen.

Men det er jo fuldstændig rigtigt, at det er en forskel i opfattelser. Hvis jeg forstår finansministeren ret, så mener finansministeren ikke, at velstandsstigningerne skal bruges til glæde for den offentlige velfærd, men i stedet til det private forbrug og til forskellige former for brugerbetaling. For det er jo det, vi snakker om. Skal velfærden være finansieret solidarisk, kollektivt over skatterne, eller skal velfærden være finansieret ved, at der i stadig stigende omfang bliver indført brugerbetaling og private forsikringsordninger?

Det er det, vi snakker om. Det er der, hvor jeg synes at finansministerens tidligere udtalelser om, at der er plads til velstands- og velfærdsstigninger, hvis vi bare hæver skatten lidt, er væsentlig mere rigtige og væsentlig mere solidariske end det, finansministeren giver udtryk for nu, hvor han benægter, at skatten skal kunne stige.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er jo lidt interessant. Jeg var med til at lave kommissoriet, før vi overhovedet nedsatte Velfærdskommissionen. Vi har selv lavet kommissoriet, og der står udtrykkeligt, at skatterne ikke må stige; det var simpelt hen en begrænsning i Velfærdskommissionens udfoldelsesmuligheder, for det ønsker vi lige præcis ikke.

Der er to veje at gå: at øge antallet af danskere, der kan være på arbejdsmarkedet, eller at hæve skatten. Vi mener altså, det er bedre at øge antallet af danskere, der er på arbejdsmarkedet. Det ønsker vi af mange grunde – også af menneskelige grunde. Det er en værdi for det enkelte menneske, at man er i stand til at være mest muligt selvhjulpne; at det, man kan, kan man også få lov til at udføre, og at vi på den måde også er med til at sikre, at den velfærd, vi i øvrigt er i stand til at tilbyde, og som også vokser over tid – det er jo Velfærdskommissionens forudsætning – kan finansieres inden for uændrede skatter.

Det er altså bedre end at holde folk ude af arbejdsmarkedet mod til gengæld at hæve skatten. Så det er forskellen i vores opfattelser. Vi ønsker, at folk skal være selvhjulpne i størst mulig grad, uden at skatten stiger. Enhedslisten ønsker at skatten skal op, og så kan vi holde folk ude fra arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1281

8) Til finansministeren af:

Line Barfod (EL):

»Står ministeren ved sine udtalelser i Politiken den 7. november 2004, hvor ministeren kritiserede Velfærdskommissionens beregninger og konstaterede, at vi alle sammen om 40 år vil være meget rigere, så fremtidens udfordring er, hvordan vi skal fordele mere rigdom, ikke, at vi bliver fattigere?«